

Forum Ecclesiasticum

In Quo Jus Canonicum Universum, Librorum Ac Titulorum Ordine Per
Quæstiones Et Responsa, Tam Canonistarum Veterum & Recentiorum,
quàm Legistarum, in iis, quæ Utrique Juri, Canonico Et Civili Communia
Sunt, Authoritate stabilita, Methodo clara & facili explanantur

Leuren, Peter

Moguntiae, 1720

Quæst. 178. An & qui Hæretici pœnâ pecuniariâ puniri possint.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73982](#)

Pith. l.c. Idem de servis, non quidem baptizatis, dum Dominus in Hæresin incidit, intendentibus tamen baptizari, seu Catechumenis, quod congruum sit, & illos plenè donari libertate, (non tamen ipso jure) sed, quod id cedar in augmentum & favorem Religionis Catholicae, tenent Penia in director. Inquis. p. 3. comment. 168. vers. an autem, Castrop. l.c.

Quæst. 176. An & qualiter Hæretici preventur quoque alii juribus & obligationibus, quibus alios sibi obstrictos habent.

R Esp. Affirmative juxta clarum textum *C. absolutorum*, ubi dicitur: *absolutorum se noverint à debito fidelitatis, dominii & totius obsequii, quicunque l̄p̄sis manifeste in Hæresim aliquo pacto quacunque firmitate vallato obstricti.* Sic itaque Vasalli, famuli & famulæ, non secus ac servi, seu mancipia, liberantur à fidelitate & obsequiis, quibus obstricti Domino, taliter post sententiam declaratoriam Hæresis, vel etiam, ut alii citati, *quæst. preced.* quos lequitur Reiffenst. b.t. 309. citatis insuper Gonz. in *C. absolutorum*. n. 1. Fagn. & Barb. ibidem. n. 3. ipso jure ante illam. Sic quicunque debens aliquid Hæretico titulo emptionis, promissionis, commutationis, mutui, pignoris, depositi, alteriusve contractū redditur immunis ab obligatione, & non tenetur servare promissum pactum vel contractū, aut fidem etiam juratō datum Hæretico, Abb. l.c. n. 1. Farin. de Hæres. q. 189. à n. 57. Castrop. n. 19. Pith. n. 82. Reiffenst. b.t. n. 312. Limitatur hoc ipsum tamen à Castrop. n. 20. dum credit, probabilius esse, quod debitores possint ac debeant Hæretico solvere debita, & præstare obsequia alia ante sententiam declaratoriam Hæresis, secus post illam, quia sicut ante illam fiscus occupare non potest bona Hæretici, privando illum possessione & administratione illorum, sic post sententiam illa solvere non potest debita creditori, quia jam sunt fisci. Limitandum secundò: ita ut, licet quivis liberetur à privata fide, facta Hæretico, ut Farin. cit. q. 197. n. 24. Clar. §. Hæres. n. 16. Zechius Sum. p. 1. tit. de fide. C. 11. de Hæres. n. 16. Simanc. de Cathol. Instit. tit. 46. à n. 52. Castrop. cit. p. 25. n. 22. fides tamen publica data Hæretico à Principe, Republica, vel alia autoritate publica, servanda sit, ita exigente bono communī, quin & jure gentium, & attestante S. Scriptura, Iosue C. 9. v. 18. & 2. Reg. c. 21. v. 6. nec non alii historiis lacris, Deum graviter ultum fuisse violationem fidei publicæ, ac ita juxta *C. absolutorum* & arg. C. 1. & 2. de pact. L. 1. ff. cod. L. postliminii. §. 3. ff. de Capriviis, tenent Farin. l.c. Clar. n. 18. Menoch. conf. 106. n. 226. Castrop. l.c. Pith. n. 83. cum communī. Sic v.g. si Inquisitor (utpote quibus concessa ampla potestas temperandi pœnas, ex *C. ut commissi*. b.t. in 6.) promulisset Hæretico, se facturum ei gratiam, si crimen faceretur, ei parenti illud fidem servare debet; Secus tamen, si omnimodam immunitatem promulisset, quia, cum id non poterat, aliam servare non debebat; quamvis & tunc non ad pœnam ordinariam, sed ad aliquam extraordinariam condemnare debeat, cum talis confessio esset dolosè extorta; sic Castrop. l.c. cum Penia l.c. p. 3. comm. 23. vers. jam in hoc. Quod vero contra datum à Concilio Constantiensi fidem Hussius non fuerit combustus, demonstratum vide apud Becan. de fide. C. 16. q. 6. & Reiffenst. b.t. n. 10. 318.

Quæst. 177. An & qualiter pœna Hæreticorum sit destrucción domus, in qua exercita hæreticalia.

R Esp. Esse funditus evertendam, & nunquam reparandam; idem dicendum de domo, in qua Hæreticus se occultavit, ne ab Inquisitoribus caperetur, afferunt Penia l.c. comm. 92. circa finem. Farin. q. 190. §. 2. a. n. 30. Zanch. de Hæret. C. 39. & 40. apud Castrop. n. 23. iis consentientem. Si vero non de confusu Domini, sed conductoris domus ibi Hæretici convenient, non destruendam domum, sed conductorem, ut fautorum Hæreticorum, aliis penis, v.g. pecunia, verberum, exilio juxta conditionem persona puniendum, ex *L. Arriani*. §. cunctis. C. b. t. tradunt Farin. l.c. num. 39. Decian. L. §. G. 51. num. 50. De cetero, quandoque ad publicam utilitatem vel terrem destruendam, etiam si Dominus nesciverit, ibidem exercita hæreticalia, reddito tamen tum prejō domus Domino, ait Castrop. l.c.

Quæst. 178. An & qui Hæretici pœna pecuniariā puniri possint.

R Esp. Pœnam pecuniariam Hæreticis, non tantum Laicis, sed etiam Clericis imponi posse officio Inquisitoris, aut ad pios usus applicandam, cum Gl. in Clem. 2. b.t. v. illicitis. tradunt Farinac. de Hæres. q. 193. §. 6. n. 108. & 109. Pith. b.t. num. 93. Hanc vero pœnam pecuniariam Inquisitor vel Episcopus imponere potest Hæreticis paenitentibus, suspectis de Hæresi, non tamen Hæreticis confessis, convictis, impenitentibus; cum contra hos iure statuta pœna certa & determinata, quas Judex mitigare non potest, Farin. n. 117. & 120. Pith. l.c.

Quæst. 179. An & quibus Hæreticis imponi possit pœna carceris?

R Esp. Quamvis Hæreticis paenitentibus de rigore juris imponi possit, & sape imponatur, pœna carceris perpetui, idque extra dubium sit, juxta *C. excommunicamus*. d. 2. b.t. & Gl. ibi. v. si qui. Farin. de Hæres. q. 193. n. 101. Castrop. tr. 4. d. p. 1. num. 1. & alii communiter; ad illum tamen damnari non possunt, qui tantum de Hæresi suspecti; cum haec pœna solis à fide expresse defientibus, & in Hæresi deprehensis, (quales in ordine ad hanc pœnam dicuntur, qui norori sunt Hæretici, vel legitimis de Hæresi suspecti) statuitur, neque qui errore suum fatentur, antequam dicta testium eis publicata sunt, sed solum ii, qui post publicationem testium errorem suum fassi plenè, vera penitentia signa dederunt, Farin. l.c. n. 103. Rojas. tr. de Hæres. p. 2. n. 197. & seq. Penia l.c. p. 3. q. 93. comment. 142. Simanc. de Cathol. Instit. tit. 47. à n. 29. Castrop. l.c. Pith. b.t. n. 191. quem tamen etiam carcerem perpetuum debitum Hæreticis paenitentibus post publicationem testium ex aliqua justâ gravique causâ ab Inquisitoribus cum Episcopis mitigari posse, & ad brevius tempus ad eorum arbitrium, spectata inclusi humilitate, aut alias pœnas extraordinarias, (v.g. exilio, tritemis ad triennium, ut cum Farin. Castrop. p. 2. n. 1. secundum potestatem illis concessam in *L. commissi*. b.t. in 6. tradit Castrop. l.c. n. 2. cum Farin. l.c. n. 94. 96. & 104. Clar. §. Hæres. n. 7. Eymer. in director. inquisit. p. 3. q. 93. & 96. & alii: & quamvis carcer ille, ut dicitur Clem. 1. b.t. §. propter magis ad pœnam, quam custodiā defervire debeat, non tamen debere esse ita arctum & durum, ut hac ratione vita incarcerated abbreviaretur, ne alias Judices fidei